Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Igor Pulbere)
Dosarul nr.2r-3080/23
(2-23054214-02-2r-30082023)

D E C I Z I E

19 septembrie 2023 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Angela Braga şi Viorica Mihaila

examinând, fără citarea părţilor, recursul declarat de către recurenta Organizația de Creditare Nebancară ”DIRECT LEASING” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Sorin Corceac, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 03 iulie 2023, prin care s-a respins cererea depusă de Organizația de Creditare Nebancară ”DIRECT LEASING” Societate cu Răspundere Limitată către Natalia Pituscan privind confirmarea tranzacției de împăcare și eliberarea titlului executoriu,-

a c o n s t a t a t:

Poziţia instanţei de fond:

1. Pe data de 11 aprilie 2023, reprezentantul Organizației de Creditare Nebancară ”DIRECT LEASING” Societate cu Răspundere Limitată (*în continuare OCN”DIRECT LEASING”SRL*) a înaintat cerere privind confirmarea tranzacției de împăcare nr.890/T/22 din 24 mai 2022 dintre OCN”DIRECT LEASING”SRL și Natalia Pituscan, subsemnată de mediatorul Victor Cojocari.

În motivarea cererii a invocat faptul că întru prevenirea unui proces judiciar legat de executarea contractelor de împrumut și de fidejusiune, părţile au apelat la procedura de mediere. În conformitate cu articolele 21 alin. (1), 22, 24, 25, 32 al Legii nr.137 din 03 iulie 2015 cu privire la mediere, părţile procesului au inițiat şi desfășurat procedura de mediere întru prevenirea unui proces civil.
Punctează că asigurarea desfășurării procesului de mediere în vederea soluționării litigiului dintre părţi a fost efectuată de către mediatorul Victor Cojocari, autorizat prin atestatul pentru desfășurarea activității de mediator nr.162 din 14 decembrie 2012 și a ordinului Ministrul Justiției nr.572 din 20 decembrie 2012. În rezultatul medierii a fost încheiată Tranzacția de împăcare nr. 890/T/22 din 24 mai 2022.
Afirmă că prin Tranzacția de împăcare nr. 890/T/22 din 24 mai 2022 au fost

soluționate toate pretențiile dintre părţi.
Indică, că conform art.1917 alin. (1) Cod civil, tranzacția este contractul, prin care părţile previn un proces ce poate să înceapă.
Urmare a neexecutării totale a obligațiunilor Tranzacției de către Natalia Pituscan, a apărut temei juridic de a efectua măsurile prevăzute de articolele 487 - 490 Cod de procedură civilă. Astfel, solicită confirmarea Tranzacției de împăcare nr.890/T/22 din 24 mai 2022 încheiată între OCN"DIRECT LEASING"SRL și Natalia Pituscan și eliberarea titlului executoriu.

2. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 03 iulie 2023, s-a refuzat confirmarea tranzacției cu privire la mediere și eliberarea titlului de executare silită depusă de administratorul OCN"DIRECT LEASING"SRL către Natalia Pituscan.

Solicitarea recurentului:

3. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la data de 22 august 2023 prin intermediul poștei electronice, ulterior la 25 august 2023 prin intermediul oficiului poștal, recurenta OCN"DIRECT LEASING"SRL, reprezentată de avocatul Sorin Corceac, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 03 iulie 2023, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate, cu emiterea deciziei de admitere a cererii de confirmare a tranzacției.

Argumentele părţilor:

4. În motivarea recursului s-a indicat, că nu este de acord cu încheierea instanței de fond, o consideră ca fiind nefondată și pasibilă de a fi casată.

Punctează că încheierea contestată este axată pe dispozițiile articolelor 4, 5, 7 ale Legii privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, ce a fost abrogată din 01 martie 2019, anterior încheierii tranzacției vizate din 24 mai 2022, şi a contractului de leasing financiar din 24 august 2020, în baza căruia s-au format pretențiile soluționate prin tranzacție, motiv pentru care dispozițiile acestei Legi sunt inaplicabile speței.
Susține că prima instanţă a invocat drept temei de justificare a clauzelor abuzive prevederile art.1077 alin. (1) pct.6), art. 14 alin. (2) al Legii privind contractele de credit pentru consumatori şi art.5 şi 6 lit.a) ale Legii privind protecția consumatorilor, inaplicabile speței, restul normelor specificate de prima instanţă în încheierea contestată referindu-se la competența instanţelor judecătoreşti şi definițiile aferente. Astfel, deși prima instanţă a invocat existența unor clauze abuzive, aceasta a omis să specifice care anume sunt aceste clauze şi nici în care act juridic acestea se conțin - în contractul de leasing financiar din 24 august 2020 sau în tranzacția încheiată, nemotivând în nici un mod temeiurile legale pentru care

consideră aceste clauze ca fiind abuzive, astfel încât prima instanţă la limitat la o generalizare excesivă, instituind o incertitudine juridică cu privire la motivele ce au stat la baza încheierii contestate, din care nu poate fi dedus care anume clauze au fost apreciate de prima instanţă ca fiind abuzive.
Precizează că în speță, având în vedere că intimata a procurat mai multe autovehicule prin intermediul recurentei, astfel încât calitatea acesteia de consumator este dubioasă, iar leasingul acordat a fost unul financiar, şi nu de consum. Totodată, în caz contrar, în temeiul normelor invocate de prima instanţă aceasta urma să specifice cert, inclusiv prin prisma cerinței de motivare a încheierii judecătoreşti (cauzele CtEDO Helle c. Finlandei, Garcia Ruiz c. Spaniei, Albina c. României, etc.), care anume clauze sunt apreciate de instanţa de judecată ca fiind abuzive şi să specifice motivele pentru care acestea sunt apreciate ca fiind abuzive. Or, pentru a aprecia clauza contractuală ca fiind abuzivă instanţa urmează să constate caracterul disproporționat al acesteia şi lipsa bunei-credințe a profesionistului în contractele ce nu au fost negociate. Acest aspect este cu atât mai grav, cu cât prima instanţă a pus la baza încheierii de refuz în confirmarea tranzacției încheiate în fața mediatorului dispozițiile art.489 alin.(3) lit.a) Cod de procedură civilă, fără a se expune în textul încheierii în ce mod tranzacția încheiată contravine Legii sau încalcă drepturile, libertățile şi interesele legitime ale persoanei, interesele societății sau ale statului. Or, în condițiile în care Legea instituie expres temeiurile de refuz în confirmarea tranzacției, omisiunea de a specifica comprehensibil motivele de refuz constituie o ingerință în drepturile recurentei, protejate inclusiv de CEDO, de Constituția Republicii Moldova şi de legislația procedural civilă, inclusiv pe motiv că prima instanţă incriminează recurentei obligațiuni improprii, neprevăzute de Lege, şi discreditează prezumția bunei credințe a recurentei, a mediatorului şi a intimatei prin constatări ce nu corespund exigențelor legale.
Astfel, unica posibilitate în speță de a intui temeiurile primei instanţe rezidă din prevederile invocate ale art.1077 alin.(1) pct.6) Cod civil ce prevede că sunt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual şi au ca obiect sau efect solicitarea de la consumatorul care nu şi-a executat obligația fără justificare a unei penalități disproporționate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale. Însă, instanţa de fond nu a ținut cont de faptul că tranzacția a cărei confirmare s-a solicitat nu a fost preconceptă de către recurentă, ci a fost întocmită de mediator, conform solicitărilor ambelor părţi ale tranzacției, pct.1.1 specificând expres că aceasta a fost perfectată urmare a procesului de mediere, asigurat de către mediatorul autorizat, iar penalitatea instituită este proporţională prejudiciului cauzat recurentei prin întârzierea intimatei, cuantumul acesteia fiind conform exigențelor legale, neîncadrându-se în limitele instituite de art.15 alin. (7) al Legii privind contractele de credit pentru

consumatori şi art.9 alin.(1) lit.e) al Legii cu privire la organizațiile de creditare nebancară pentru motivele specificate la cap. III alin.(5) al tranzacției vizate.
Referitor la art.14 alin.(2) al Legii privind contractele de credit pentru consumatori, ce prevede că dobânda de întârziere se calculează în bază de procent fix şi se aplică la sumele restante în conformitate cu prevederile contractului de credit, cu excepția sumelor provenite din calculul dobânzii, relevă că acesta reglementează cuantumul dobânzilor de întârziere, ce nu a constituit obiectul tranzacției şi, astfel, acesta este inaplicabil speței.
Solicită admiterea recursului, casarea încheierii contestate, cu emiterea deciziei de admitere a cererii de confirmare a tranzacției sau a restitui spre rejudecare.

5. Pricina sus-menționată a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Ana Panov în ordine de recurs la data de 30 august 2023.
6. Intimata Natalia Pituscan, deși a fost informată despre examinarea recursului, nu a prezentat referință la acesta și nu și-a expus poziția vis-a-vis de problema dedusă judecății.

Aprecierea instanţei de recurs:

7. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.
8. În conformitate cu prevederile articolelor 423, 424 alin.(1) şi 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.
9. În conformitate cu prevederile art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, recurenta respectând acest termen.
10. În conformitate cu art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.
11. Din suportul probatoriu prezent la materialele cauzei, Colegiul reține că la data de 11 aprilie 2023, reprezentantul OCN”DIRECT LEASING”SRL a înaintat cerere privind confirmarea tranzacției de împăcare nr.890/T/22 din 24 mai 2022 dintre OCN”DIRECT LEASING”SRL și Natalia Pituscan, subsemnată de mediatorul Victor Cojocari.
12. Iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 03 iulie 2023, s-a refuzat confirmarea tranzacției cu privire la mediere și eliberarea titlului de executare silită depusă de administratorul OCN”DIRECT LEASING”SRL

către Natalia Pituscan.

13. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la data de 22 august 2023 prin intermediul poștei electronice, ulterior la 25 august 2023 prin intermediul oficiului poștal, recurenta OCN”DIRECT LEASING”SRL, reprezentată de avocatul Sorin Corceac, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 03 iulie 2023, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate, cu emiterea deciziei de admitere a cererii de confirmare a tranzacției.
14. Verificând legalitatea şi temeinicia încheierii instanţei ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de recurs şi materialul probator, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chișinău conchide că soluţia instanţei de fond privind refuzul cererii privind confirmarea tranzacției de împăcare prin mediere, este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator şi interpretarea justă a normelor de drept material.
15. Cadrul legal relevant speței sunt prevederile art.1917 alin.(1) Cod civil, tranzacţia este contractul prin care părţile previn un proces ce poate să înceapă, termină un proces început sau rezolvă dificultăţile ce apar în procesul executării unei hotărîri judecătoreşti. Potrivit alin.(2) al aceluiași articol, pentru încheierea tranzacţiei se cere capacitatea necesară de a dispune de obiectul tranzacţiei. Iar potrivit alin.(3), tranzacţia poate stipula o penalitate pentru cel care omite să o execute.
16. Conform prevederilor art.1919 alin.(1) Cod civil, tranzacția este judiciară dacă a fost confirmată de către instanţa de judecată sau arbitrală competentă, conform normelor de procedură aplicabile. Dispoziţiile legale privind executarea silită a hotărîrilor arbitrale rămîn aplicabile. Alin.(2) prevede că tranzacţia este extrajudiciară dacă prin ea părţile au prevenit un proces ce putea să înceapă sau, deşi tranzacţionează asupra unui proces în desfăşurare, nu o prezintă instanţei de judecată sau arbitrale competente pentru confirmare. După confirmare în modul corespunzător, tranzacţia extrajudiciară devine tranzacţie judiciară. Potrivit alin.(3) contractul de tranzacţie extrajudiciară se încheie în scris. Iar potrivit alin.(4) în lipsă de dispoziţie contrară, dispoziţiile prezentului capitol se aplică atît tranzacţiei judiciare, cît şi tranzacţiei extrajudiciare.
17. Conform prevederilor art.1920 alin.(1)-(5) Cod civil, privitor la efectul tranzacţiei:

(1) Tranzacţia are între părţi autoritatea lucrului judecat.

(2) Tranzacţia extrajudiciară nu este susceptibilă de executare silită decît după:

a) admiterea acţiunii de executare silită a obligaţiei rezultate din tranzacţie de către instanţa competentă, la cererea părţii la tranzacţie;

b) confirmarea ei de către instanţa competentă, conform capitolului XLV din Codul de procedură civilă, la cererea părţii la procesul de mediere;

c) învestirea ei cu formulă executorie de către notar. Notarul va învesti tranzacţia cu formulă executorie, la cererea tuturor părţilor la tranzacţia încheiată, în cadrul procesului de mediere sau în afara procesului de mediere.

(3) Partea la tranzacţia extrajudiciară poate invoca tranzacţia extrajudiciară pe cale de excepţie fără a cere confirmarea ei.

(4) Dacă o parte are dreptul la rezoluţiunea tranzacţiei judiciare pentru neexecutarea obligaţiilor care rezultă din ea, rezoluţiunea nu se poate declara prin notificare unilaterală.

(5) Instanţa de judecată căreia i s-a cerut pronunţarea rezoluţiunii tranzacţiei judiciare este în drept să nu admită acţiunea dacă partea îndreptăţită poate să evite consecinţele neexecutării tranzacţiei prin obţinerea executării ei silite sau prin obţinerea de despăgubiri.

18. Conform prevederilor art.487 alin.(1) Cod de procedură civilă, cererea de confirmare a tranzacţiei, prin care părţile previn un proces civil, şi de eliberare a titlului de executare silită se depune în scris de către partea procesului de mediere sau reprezentantul legal al acesteia la instanţa judecătorească de la domiciliul sau de la sediul pîrîtului. Alin.(2) prevede că tranzacţiile încheiate în litigiile civile şi comerciale cu element de extraneitate se confirmă în condiţiile prezentului capitol dacă examinarea litigiului soluţionat prin tranzacţie este de competenţa instanţelor judecătoreşti ale Republicii Moldova şi executarea tranzacţiei, în tot sau în parte, urmează a fi efectuată pe teritoriul Republicii Moldova. Iar potrivit alin.(3), prezentul capitol se aplică în mod corespunzător şi procedurii de confirmare a tranzacţiilor încheiate nemijlocit de către părţi pentru a preveni un proces ce poate să înceapă.
19. Conform prevederilor art.488 alin.(1)-(3) Cod de procedură civilă, privitor la conținutul cererii de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil şi de eliberare a titlului de executare silită:

(1) În cererea de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil şi de eliberare a titlului de executare silită se indică:

a) instanţa căreia îi este adresată cererea;

b) numele şi prenumele mediatorului care a mediat litigiul;

c) numele şi prenumele sau denumirea părţilor procesului de mediere, domiciliul sau sediul acestora, numerele de telefon/fax, adresa electronică şi alte date de contact;

d) data încheierii tranzacţiei;

e) solicitarea părţii interesate de a se confirma tranzacţia şi de a i se elibera titlul de executare silită a tranzacţiei;

f) după caz, datele de contact ale reprezentantului legal al reclamantului.

(2) La cererea de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil şi de eliberare a titlului de executare silită se anexează:

a) tranzacţia în original;

b) convenţia de mediere, dacă o astfel de convenţie a fost încheiată;

c) copia de pe procesul-verbal privind încetarea procesului de mediere;

d) după caz, actele ce atestă executarea parţială a tranzacţiei.

(3) Dacă cererea a fost depusă cu încălcarea prevederilor prezentului articol, acesteia nu i se dă curs, în conformitate cu art.171.

20. Conform prevederilor art.489 Cod de procedură civilă, privind examinarea cererii de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil:

(1) Cererea de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil se examinează în regim de urgenţă, în termen de 15 zile lucrătoare de la data depunerii, fără citarea părţilor. Instanţa trimite părţii care se opune executării benevole a tranzacţiei copiile de pe cererea de confirmare a tranzacţiei şi de pe materialele anexate, stabilind un termen pentru prezentarea referinţei.

(2) Dacă instanţa consideră necesar, aceasta convoacă părţile interesate pentru audieri, înştiinţîndu-le despre data, ora şi locul şedinţei, fără întocmirea procesului-verbal.

(3) Judecătorul refuză confirmarea tranzacţiei dacă aceasta:

a) contravine legii ori încalcă drepturile, libertăţile şi interesele legitime ale persoanei, interesele societăţii sau ale statului;

b) a fost încheiată cu încălcarea prevederilor Legii cu privire la mediere.

21. Conform prevederilor art.25 alin.(1) din Legea cu privire la mediere, pot fi supuse medierii litigiile civile cu privire la drepturile şi obligaţiile care sânt sau pot face obiect de examinare în instanţa de judecată sau arbitraj şi de care părţile pot dispune liber prin tranzacţie, în condiţiile legii.

22. Conform prevederilor art.32 alin.(1), (2) din Legea cu privire la mediere, tranzacția este acordul încheiat de părți şi contrasemnat de mediator, ca urmare a procesului de mediere, prin care părțile consimt asupra soluționării amiabile a unui litigiu. Tranzacția trebuie să corespundă condițiilor de valabilitate prevăzute de prezenta lege, Codul civil şi de alte acte legislative.

23. Raportând la caz prevederile legale sus menționate, Colegiul atestă că instanța de fond just a refuzat în confirmarea tranzacției nr.890/T/22 din 24 mai 2022 încheiată între OCN”DIRECT LEASING”SRL și Natalia Pituscan, subsemnată de mediatorul Victor Cojocari, or, clauzele inserate sunt abuzive, contravin normelor imperative ale Legii, şi prin urmare, se constată o încălcare a principiilor fundamentale ale dreptului.

24. Colegiul reține că conform prevederilor art.4 alin.(1) din Legea nr. 256 din 09 decembrie 2011 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, se interzice comercianților să includă clauze abuzive în

contractele încheiate cu consumatorii. Orice clauză abuzivă introdusă în astfel de contracte este considerată nulă din momentul încheierii lor.

25. Conform art. 7 alin. (1) din Legea nr. 256 din 09 decembrie 2011 privind clauzele abuzive din contractele încheiate cu consumatorii, evaluarea clauzelor contractuale şi decizia finală asupra faptului că acestea sânt sau nu recunoscute ca fiind abuzive se efectuează de către instanţa de judecată.
26. Prin urmare, Colegiul remarcă, că instanța de fond just a reținut că prin normele sus menționate, se atestă că protecția conferită consumatorului, permite instanței de judecată naționale să aprecieze din oficiu caracterul abuziv al unei clauze contractuale, în măsura în care este învestit cu formularea unei cereri întemeiate. Întrucît un asemenea examen presupune existenţa în prealabil a unui contract semnat de către cele două părţi care şi-a produs integral sau parţial efectele, este neîndoielnic că executarea pentru un anumit interval de timp a obligațiilor asumate de către consumator nu poate împiedica verificarea conținutului său de către instanţa de judecată. Iar, faptul că acest contract a fost executat integral sau parţial de consumator nu echivalează cu acceptarea integrală a conținutului acestuia, din moment ce el conține clauze abuzive.
27. La fel, instanța de fond just a reținut că rațiunea derivă din poziția de inferioritate economica, juridică şi tehnică a consumatorului în raport cu comerciantul, inferioritate care se manifesta atât în ceea ce privește puterea de negociere, cât şi în ceea ce privește nivelul de informare. Această situație îl pune pe consumator în postura de a adera la condițiile redactate în prealabil de către comerciant fără a avea puterea de a influența conținutul lor.
28. Conform art. 5 alin. (1) al Legii privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, o clauză contractuală nefiind negociată în mod individual cu consumatorul este abuzivă în cazul în care creează, contrar cerinţelor de bună-credinţă, prin ea însăşi sau împreună cu alte prevederi din contract, în detrimentul consumatorului, un dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligaţiile părţilor care decurg din contract.
29. Conform prevederilor art.1 Cod civil, printre principiile fundamentale ale legislației civile se enumeră şi protecția consumatorului.
30. Conform prevederilor art.3 alin.(1) Cod civil, are calitatea de consumator orice persoană fizică care, în cadrul unui raport juridic civil, acţionează predominant în scopuri ce nu ţin de activitatea de întreprinzător sau profesională. Persoana fizică nu are calitatea de consumator dacă cealaltă parte a raportului juridic civil nu are calitatea de profesionist.
31. În conformitate cu art.3 alin.(1) din Legea nr.105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorului, raporturile în domeniul protecției consumatorilor se reglementează prin prezenta lege, Codul civil, alte legi şi acte normative în

domeniul respectiv.

32. Conform prevederilor art.5 al Legii nr.105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorului, se interzice comercianților de a include clauze abuzive în astfel de contracte.
33. Conform prevederilor art.6 lit.a) din Legea enunțată, protecția drepturilor fundamentale de către stat constituie un drept fundamental al consumatorului. Noțiunea, clauzele considerate abuzive, invocarea, factorii pentru evaluare sunt stipulate în Capitolul V din Cartea a treia al Codului civil.
34. Conform prevederilor art.1077 alin. (6) Cod civil, sunt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual şi au ca obiect sau efect solicitarea de la consumatorul care nu şi-a executat obligația, fără justificare, a unei penalități disproporționate, în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale.
35. Conform prevederilor art.14 alin.(2) al Legii nr.202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori, dobânda de întârziere se calculează în bază de procent fix şi se aplică la sumele restante în conformitate cu prevederile contractului de credit, cu excepția sumelor provenite din calculul dobânzii.
36. Nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată o invocă din oficiu. Actul juridic sau clauza care contravin normelor imperative sînt nule dacă legea nu prevede altfel.
37. Distinct din cele constatate, Colegiul atestă că instanța de fond just a refuzat în confirmarea tranzacției nr.890/T/22 din 24 mai 2022 încheiată între OCN”DIRECT LEASING”SRL și Natalia Pituscan, subsemnată de mediatorul Victor Cojocari, or, clauzele inserate sunt abuzive și contravin normelor imperative ale Legii, constatându-se o încălcare a principiilor fundamentale ale dreptului, iar în cazul în care se constată caracterul abuziv al clauzelor contractuale elaborate pentru a fi utilizate în o multitudine de contracte, instanţa de judecată constată nulitatea acestor clauze.
38. Colegiul constată că la caz instanţa de fond just a reținut drept temei pentru a refuza confirmarea tranzacției, prevederile art.489 alin.(3) lit.a) Cod de procedură civilă, motivând prin faptul că clauzele inserate în tranzacția nr.890/T/22 din 24 mai 2022 încheiată între OCN”DIRECT LEASING”SRL și Natalia Pituscan, subsemnată de mediatorul Victor Cojocari, conțin cauze care ar fi abuzive.
39. Or, prevederile art.489 alin.(3) lit. a) din Codul de procedură civilă denotă cert că, judecătorul refuză confirmarea tranzacției dacă aceasta (...) încalcă drepturile, libertățile şi interesele legitime ale persoanei.

40. Colegiul evidențiază că încuviinţarea unei tranzacţii de împăcare şi eliberarea titlului executoriu nu este o simplă formalitate, iar judecătorul este obligat să verifice împrejurările expuse supra pentru a da putere de lucru judecat tranzacţiei de împăcare.
41. În baza art.60 al.(5) Cod de procedură civilă, judecătorul poate încuviinţa o tranzacţie de împăcare, dacă aceasta nu contravine legii şi nu încalcă drepturile, libertăţile şi interesele legitime altor persoane, interesele societăţii sau ale statului. Astfel, Colegiul conchide că instanța de fond just a refuzat cererii privind confirmarea tranzacției, or, tranzacția propusă nu corespunde legii.
42. Respingînd recursul instanţa de recurs pune în evidență faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale că, nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).
43. În virtutea celor expuse, Colegiul respinge, ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegaţiile recurentei.
44. Totodată, instanţa de recurs relevă că, conform jurisprudenţei CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.
45. Așadar, din argumentele relatate şi ținând cont de faptul că, încheierea primei instanţe este întemeiată şi legală, instanţa de recurs reiterează concluzia de a respinge recursul declarat şi a menţine încheierea instanței de fond.

În conformitate cu art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău, -

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de către recurenta Organizația de Creditare Nebancară ”DIRECT LEASING” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Sorin Corceac, ca neîntemeiat.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 03 iulie 2023.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei:	Ana Panov
Judecătorii:	Angela Braga
	Viorica Mihaila